

Mai iartă-mă Doamne

Mai iartă-mă Doamne, căci mari datorii
Eu am către Tine și nu-Ți pot plăti".
Cu milă stăpînul privindu-l mirat
Pe robul acela, pe loc l-a iertat.
"Aduce-ți-mi iute aici un zăpis."
Pe care stăpînul-iertare-a scris.
Îți iert datoria, Isus ne-a-nvățat,
Dar robul acela curînd a uitat.

Cor:

(:Din toată inima să iertați
De datorii pe-ai voștri frați,
Căci dacă nu, nici Dumnezeu
Nu-ți va ierta păcatul tău.:)

Acel cu păcatul cel mare și greu
Atunci cînd primise iertarea de sus,
N-a vrut să-l mai ierte pe fratele (aproapele)său,
Ne spune în pilda aceasta Isus.

"Plătește-mi, plătește-mi, căci îmi ești dator!"
Atuncea toți robii s-au dus, au plecat
Să-i spună stăpînului îndurător:
"Acesta e robul ce tu l-ai iertat."

Și-ndată stăpînul la el l-a chemat
Să-i pună-ntrebarea zicîndu-i uimit:
"Tu rob fără milă, de ce n-ai iertat
De-a lui datorie pe-acela lipsit?"
Sfîrșitul e tragic, o fratele meu,
Oricine nu iartă pe-aproapele său,
Rămîne în moarte, rămîne-n păcat,
Căci Domnul ne iartă cînd noi am iertat.

Amin